

במדינה

העם

היאני מאמין של משה דיין

איך פועל שריהכויטחון לגיבוש גוש ימנייסופוחיפטי כמכשיר לתפיסת השלטון

לשם מה? מה הכוונה? ראשי מיפלגת העבודה מודאגים מאד. לפתע פתאום התחיל משה דיין לגלות את דעתו האמיתית — דיעה שאינה משאירה מקום לשלום בעתיד הנראה לעין. זה לא הפתיע את עמיתיו של שרי-הכויטחון. הם ידעו מוזמן שוהי דעתו האמיתית של דיין. מה שהדאיג אותם היה העיתוי.

משה דיין אינו משמיע לעולם דיעה כלשהי, כשאין לו יעד ממשי. אין הוא אדם המשמיע דיעה, ומחפש לה תומכים. הוא אדם המחפש לו תומכים, והמגדיר את דעותיו בהתאם לכך.

כמו על לנין. השבוע, אחרי הכנה "בפגישות תידרוך" והדלפות חצירשמיות, יצא משה דיין בנאום פרוגרמטי, בו קבע מצע מרחיק-לכת. כבמה בחר לו את אגודת עורכי-הדין.

בהתקופה בחריפות, וכימעט בגלוי, את יגאל אלון ואת יצחק נבארהרון, ובהסתמכו על דויד בן-גוריון החי כמו שסע-קנים טוביטיים מסתמכים על לנין המת, קבע דיין כי רק דבר אחד חשוב למדינה: התנחלות בכל השטחים המוחזקים.

מי שדוגל בהתנחלות בכל השטחים אומר, כמובן, שאינו מתכוון להחזיר אף חלק מן השטחים. זאת היתה בשורתו של דיין.

השלום אפשרי עכשיו. כדרכו, היה דיין גלוי-לב לגבי האפשרות להשיג שלום. באותו יום בו הופיע בפני הפרקליטים המלומדים, ששימשו לו כסטאטיסטים בהצגה המצולמת, הופיעו דברים של דיין גם בסימפוזיון במערב. הודיע השר: "אם נהיה מוכנים לסגת לקו הירוק ממש... הם (הערבים) יחתמו איתנו על שלום, כולל שיט ישראלי בטואץ וכל מה שאתם רוצים... את זה אפשר להשיג עכשיו. אבל תמורת נסיגה ממש לקו הירוק, כולל אישליטה ברצועת עזה."

מעולם לא הודה שרי ישראלי בכך שרי-בפני המדינה עומדת בחירה מעשית: שלום רשמי לאלתר תמורת ויתור על השטחים, או החזקה בשטחים תמורת ויתור על השלום. דיין הציג את הבחירה והכריז במה הוא בוחר: שטחים במקום שלום.

חילוקי דעות ימני. זהו מצע ברור. למי הוא מכוון?

כראש החותרים לארץ-ישראל-שלמה, יכול דיין לסמוך על תמיכת הגוש הימני במדינה — גח"ל, היסודות הדתיים הלא-מנייים, התנועה למען א"י השלמה ע"מ והמרכז החופשי. לשם כך הסכים להופיע בוועידת ע"מ, יחד עם כל ראשי רפי"כ שעבר במיפלגת העבודה — הפגנה בלתי-יריגילה כשלעצמה.

האם מתכוון דיין לפלג את מיפלגת העבודה, ולהתייצב כראש מחנה כזה נגד פינחס ספיר, יצחק נבארהרון ויגאל אלון? אין לו כל כוונה כזאת. הוא יודע כי במקרה כזה יובס עליידי מנגנון-המיפלגה. דיין לומד משגיאותיו, ואינו מתכוון לחזור שנית על התרגיל של פרישת רפי"כ.

אולם דיין מתכוון ליצור לעצמו עמדה שתאיים גם לתפיסת-השלטון וגם למיר קוח. בעזרת חיל-העור הימני הקיצוני, הוא מקווה לתפוס את כס ראש-הממשלה. אם לא יצליח בכך, הוא מתכוון להשיג תמס בעמדת-הכוח זו כקלף-מיקוח במישחק עם ראש-הממשלה הבא — ספיר או בובה של ספיר — כדי לשמור על האימפריה שלו במערכת-הכויטחון ועל מקומו בממשלה.

סטודנטים

"יש" או אין?

בחודש הבא ייערך

מיבחן חדש

לרשימה שהבהילה לפני שנה

את המדינה

"יש! יש לי שם! יש!"

בקריאה זו של סטודנטית נלהבת, ניתן השם לנסיון פוליטי שהיכה לפני שנה (המשך בעמוד 17)

לפני

האלוף שלמה להט במדים, בימים בהם היה מפקד הכוחות המשוריינים של צה"ל בסיני בשיאה של מלחמת ההתשה. ההופעה הגברית שלו במדי אלוף בצה"ל, אפפה אותו בהילה שהרשימה מאוד את עסקני המפלגות השונות.

עוד אלוף צה"ל אחד צנח השבוע מן השמיים הצבאיים, ובהיתקלות הראשונה שלו עם הקרקע המיפלגתית, כמעט ושבר את מיפרקתו.

הרומן שניהל האלוף שלמה ("ציץ") להט עם המיפלגה הליברלית עוד בהיותו במדים, בו הסכים ללכת לחופה עם המיפ"לגה תמורת נדוניה של הצגת מועמדותו מטעם המיפלגה לראשות עיריית תל-אביב, היתה ידועה זה מכבר ליודעי-סוד.

להמוני ישראל הגיע הרגע הדרמטי בליל שבת האחרון, כאשר הוצג לפנייהם האלוף-מיל. החדש בהופעה פומבית ראשונה מעל המסך הקטן, לבוש בחולצה לבנה ומקטורן שחור. לגבי הפוליטיקאי הטרי, הנראה בחיזוניהו צעיר בהרבה מכפי גילו (46), היתה זו טבילת-אש ראשונה בחיים הפוליטיים — וקשה מאוד לומר כי הוא עבר אותה בהצלחה.

תואר מיל. למכירה

לעיני הצופים בטלוויזיה, שלכל היותר הכירו עד אז את להט לפי שמו ותוארו הצבאיים, התגלה לפתע הגבר בלא-מדים כאיש הססני, חסר ביי-טחון-עצמי, שהתלבט קשה במתן התשובות לשאלות הישירות שושאל, וניסה להתחמק מהשאלה העיקרית שהוצגה לו עליידי מראיי-חקרן: האם אין פגם בכך שאלוף צה"ל בשירות פעיל מנהל משא ומתן מיפלגתי — ולא רק עם מיפלגה אחת, אלא עם שתיים בעת ובעונה אחת? המועמד הליברלי החדש לראשות העיר הגדולה במדינה נראה נבוך מאוד, גימגם ולא נתן תשובה משכנעת. נכון, הוא הודה, הוא אומנם ניהל משא ומתן בעודו אלוף בשירות פעיל, אבל רק אחרי שכבר חדל לכהן בתפקיד ראש אכ"א. נכון, הוא המשיך והודה, הוא ניהל בו זמנית משא ומתן גם עם מיפלגת השילטון וגם עם מיפלגת האופוזיציה הליברלית, אבל הליברלים ידעו שהוא מדבר עם ראשי המערך, ואנשי המערך ידעו שהוא ביקש לכך רשות מהליברלים.

כמה תנועות עצבניות בטלוויזיה, כמה מישפטים בלתי מלוטשים, כמה טיקים בלתי ניתנים להסתרה — עשו לנגדן החדש של גח"ל יותר מאשר תוכל לעשות העולם הזה היה העיתון הראשון שהודיע על כך עוד לפני חמישה חודשים (העולם הזה 1834) במדור השקיף, בו נאמר, כי כבר נפלה ההחלטה על מינויו של להט כמועמד גח"ל לראשות העיר.

השבוע קפץ עוד אלוף

מדינת העם

כדאי להפשיט קצינים בכירים ולהלבישם בפיג'מה לפני שמחליטים סופית איזה תפקיד פוליטי למסור להם.

למיפלגה הליברלית, שהיא מיפלגה מתנוונת ומודקנת, שאינה מצמיחה כוחות צעירים, היה דרוש מועמד רענן, כדי לאייש את התפקיד הבכיר היחיד השמור למיפלגה זו בהסכם הקואליציוני שלה עם תנועת החרות. מאחר וייתכן מצב שהבחירות המוניציפאליות הקרובות יתנהלו על בסיס של בחירה אישית לראשות-העיר, חיפשו עסקני המיפלגה בנרות מועמד עם סיכוי למשוך בוחרים בכוח אישיותו. אחד מאלופי צה"ל הרפורסמים ביותר, העומד אף הוא להצטרף בקרוב למיפלגה הליברלית, דחה את ההצעה לרוץ לראשות עיריית תל-אביב, כשם שבזמנו דחה אותה האלוף עזר וייצמן שטען, "אני רוצה לספל בובל לאומי, לא זבל עירוני!"

כך נותר ציץ המועמד היחיד. הוא

אחר

אלוף (מיל.) שלמה להט כפי שצולם השבוע בישיבת ההנהלה של המפלגה הליברלית, בה נמסר רשמית על הצטרפותו למפלגה ועל מועמדותו לראשות עיריית תל-אביב. הופעתו היתה חיוורת ביותר (חסרת ברק).

לו מערכת הבחירות החריפה, אותה מתכוון המערך לנהל נגדו בתל-אביב, המסקנה שהתבקשה: האלוף האמיץ לא מצא הבדל רב מבחינה רעיונית בין ה"מערך וגח"ל, בדק את מחיריו בשוק ה"פוליטי, בחר לבסוף את המיפלגה שהציעה לו את ההצעה הטובה ביותר עבור שפו ותוארו, כמו כרוז במכירה פומבית של חפצים משומשים.

"להלביש אותם בפיג'מה"

אחרי הופעה כושלת זו, התחילו כמה מעסקני גח"ל לגלות את הסייגים הראשונים של פיקפוק וחרטה. "במדים הוא נראה אחרת", אמר ח"כ ליברלי, קצת בטרוניה וקצת בכאב-לב. "הם כולם נראים אחרת במדים". השיב עליכך ברישיון: "אולי היה

עציר בחרבה מיהושע רבינוביץ' הקשיש, עשוי ליצור תדמית של הורמת נעורים וביצועים לביורוקרטיה העירונית של העיר הניצבת על סף גסיסתה. אלא שעבר קרבי ופנים צעירים עדיין אינם מספיקים בזירה הפוליטית.

האלוף להט עשוי לגלות בחודשים המעטים שנותרו לו עד לפתיחת מערכת הבחירות, כי בחיים המיפלגתיים נידון לאבד תוך זמן קצר את ההילה ההירואית ואת תדמית המנהיג, אותה רוכב שים במאמץ רב ובתקופה ארוכה של שירות בצה"ל. זה בדיוק מה שקרה לישלשת הגנרלים האחרונים שהוטלו לזי"רה הפוליטית, ושלפי כל התחזיות עמדו לכבוש לעצמם מקום של כבוד בצמרת הבכירה של המדינה.

רבי-אלוף יצחק רבין, רמטכ"ל הניצחון של מלחמת ששת-הימים, היה בשיא הופולאריות שלו כאשר פשט את מדיו וקפץ לבריכה הפוליטית. לפי סקרנים